RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 71.838 van 16 februari 1998
in de zaak A. 57.775/IX-349.

In zake : de gemeente ZELZATE

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
Advocaten D. D'HOOGHE en J. BOUCKAERT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
H. Wafelaertsstraat 47-51.

tussenkomende partij :

de Kerkfabriek SINT-LAURENTIUS te ZELZATE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. LIEVENS,
kantoor houdende te GENT,
Kortrijksesteenweg 567.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 2 mei 1994 werd ingediend namens de gemeente Zelzate door haar raadsman P. DEVERS, advocaat te Gent, om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van 5 oktober 1993 houdende machtiging aan de kerkfabriek van Sint-Laurentius te Zelzate "tot onderhandse verkoop van een perceel grond gelegen aldaar";

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 10 februari 1995;

Gelet op de beschikking van 27 maart 1995 die de tussenkomst van de Kerkfabriek Sint-Laurentius te Zelzate toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memorie van de tussenkomende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 18 juni 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 9 december 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 januari 1998;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P.DE SOMERE die, loco Advocaat P. DEVERS verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat J. BOUCKAERT, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat H. LIEVENS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij stelt dat, wijl zij, gelet op artikel 92, 1˚ en 3˚, van het

keizerlijk decreet van 30 december 1809 .... "onrechtstreeks de financiële gevolgen ondergaat van de handelingen van de kerkfabriek", zij belang heeft bij de vernietiging van het "bestreden machtigingsbesluit", te meer daar zij de onderhandse verkoop negatief adviseerde;

Overwegende dat de verwerende partij van haar kant aanvoert dat er "in casu een persoonlijke, rechtstreekse en actuele band ontbreekt tussen de bestreden handeling enerzijds, en de gevolgen ervan voor verzoekster anderzijds", dat, ingevolge de wet van 3 december 1984 ..., "het voorafgaand advies van de gemeenteraad niet langer vereist is", dat uit artikel 255, 9˚, van de nieuwe gemeentewet, luidens welke de gemeenteraad verplicht is in de uitgavenbegroting de hulpgelden aan de kerkfabrieken te voorzien wanneer de middelen van die instelling ontoereikend blijken, "niet kan worden afgeleid dat de gemeente een rechtstreeks, persoonlijk en actueel belang zou hebben bij het bestrijden van de machtiging tot onderhandse verkoop", dat "mocht dit wel het geval zijn voortaan elke administratieve rechtshandeling, zowel deze van individuele als algemene strekking, voor uw Raad aangevochten kunnen worden door diegene die meent er eventuele budgettaire en/of financiële gevolgen van te zullen dragen", dat "de gemeenteraad, krachtens de artikelen 1 tot 5 van de wet van 4 maart 1870, steeds administratief beroep kan aantekenen tegen de beslissing van de bestendige deputatie waarbij de begroting van de kerkraad wordt goedgekeurd", dat tegen die goedkeuring beroep bij de Raad van State mogelijk is, dat "dan ook niet valt in te zien hoe de gemeenteraad van enig rechtstreeks, persoonlijk en actueel belang kan doen blijken in een veel vroeger stadium (onderhandse verkoop van onroerend goed), gedurende dewelke de budgettaire implicaties van de verkoop zuiver hypothetisch zijn en de Gemeenteraad zelfs niet beschikt over enig adviesrecht terzake" en

dat, "ten overvloede", "verzoekster de beslissing van de Kerkfabriek tot verkoop zelf niet heeft aangevochten", hoewel "enkel die beslissing, en niet de machting om die beslissing te nemen, griefhoudend kan zijn";

Overwegende dat de verzoekende partij hierop antwoordt dat zij "haar belang niet afleidt uit een adviesbevoegdheid dewelke ze inderdaad wettelijk niet meer lijkt te hebben", dat "niet betwist wordt dat de begroting van de bedoelde kerkfabriek deficitair is", dat "in die omstandigheden de gevolgen dewelke de gemeente ondergaat van de verkoop onder redelijke prijs door de bedoelde kerkfabriek van kwestige onroerende goederen, dus van de daarmede gepaard gaande minderopbrengsten van de belegging van de koopprijs, geenszins hypothetisch doch een wettelijk verplicht opgelegde last, zodat in casu het afdoende belang van verzoeker vast staat" en dat "haar belang natuurlijk niet kan worden ontnomen door de omstandigheid dat haar andere administratieve procedures, met name in de globale begroting van de kerkfabriek, ter beschikking staan";

Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat de verzoekende partij haar actueel belang niet bewijst, meer bepaald niet aantoont dat zij, door de betwiste verkoop, "zwaardere wettelijke subsidiaire verplichtingen op zich moet nemen", dat "het hier niet gaat om een verschil in verkoopwaarde, doch enkel om een verschil in beleggingsopbrengst", dat "slechts indien de geringe mindere beleggingsopbrengsten per jaar (intresten van de wederbelegging van 1.500.000 fr. t.o.v. de intresten van de eerder geschatte verkoopwaarde van 1.700.000 fr.) door verzoekster in tussenkomst niet op een andere wijze zouden bijgepast worden -en dit blijkt pas bij de jaarlijkse begroting- pas dan zou de gemeente eventueel méér moeten bijdragen en dit nog ingevolge een wettelijke verplichting (art. 255, 9° Nieuwe Gemeentewet)";

Overwegende dat de verzoekende partij en de verwerende partij met de thans neergelegde begroting van het jaar 1995 hun vorige zienswijze trachten te staven;

Overwegende dat, al zou aan het bestreden besluit een advies van de verzoekende partij moeten voorafgaan -hetgeen in casu niet het geval is-, dit gegeven niet voldoende is om het belang van de verzoekende partij bij de vernietiging van de bestreden beslissing aan te tonen;

Overwegende dat, zoals de verwerende partij terecht stelt, de verzoekende partij zelf aanvaardt dat zij, bij de vernietiging van de bestreden beslissing, enkel een "onrechtstreeks" belang heeft, met name dat zij "immers onrechtstreeks de financiële gevolgen ondergaat van de handelingen van de kerkfabriek, namelijk door de verplichte toelage in geval van een deficitaire begroting van de kerkfabriek"; dat ook al is de begroting deficitair, het belang van de verzoekende partij een onrechtstreeks belang blijft omdat de wettelijke verplichting van de verzoekende partij om bij te dragen in welbepaalde uitgaven van de kerkfabriek, althans, wanneer haar middelen ontoereikend zijn, op zich, nog niet een voldoende rechtstreekse band bij de vernietiging van het bestreden besluit aantoont,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien februari 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **G. BAETEMAN.**